

overhovedet bare vil gå så langt som til at forbyde Hizb-ut-Tahrir. Nu kan man så sætte spørgsmålstegn ved, om Helvede overhovedet ville tage imod dem, hvis vi valgte at udvise dem. Det tror jeg sådan set ikke, men det siger jo lidt om Hizb-ut-Tahrir.

Der er nogle partier, som fuldstændig udstiller deres dobbeltmoral og deres hykleri på det her område, partier, der har stemt for den lovgivning, som vi administrerer efter i dag, partier, der i pressen puster sig op og siger, at der er nogle problemer, vi skal tage alvorligt her, og nogle ting, vi virkelig skal have håndteret. Når vi så kommer ned i Folketingssalen, har de overhovedet ingenting at have det i. Det synes jeg simpelt hen er pinligt, og det taler for sig selv.

Jeg synes, det er væsentligt at slå fast, at de personer er blevet vurderet til at være en fare for statens sikkerhed, og derfor skal de selvfølgelig udvises af Danmark, må målet være, at de kommer bag tremmer.

Kl. 11:39

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er nogle korte bemærkninger, og den første er fra hr. Frank Aaen.

Kl. 11:39

Frank Aaen (EL):

Det er jo skræmmende at høre det blive sagt, at hvis mennesker af en myndighed er blevet vurderet til at være skyldige, så er de også skyldige. Det er meget skræmmende. Jeg må sige, at man bliver helt ked af at høre på, at det er blevet legalt og helt i orden at sige sådan fra Folketingets talerstol.

Jeg har to spørgsmål til hr. Martin Henriksen. 1) Er retssikkerhed noget, der gælder for alle, uanset hvor de kommer fra, eller er det noget, der kun gælder for nogle, afhængigt af, hvor de kommer fra? 2) Er hr. Martin Henriksen enig i, at der ikke er nogen, der er skyldige, før de blevet dømt ved en uafhængig domstolsinstans?

Kl. 11:40

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 11:40

Martin Henriksen (DF):

Jamen det er jo sådan set ikke et skyldsspørgsmål, vi diskuterer her, og det skal Folketinget vel dybest set heller ikke diskutere. Det er et spørgsmål om, at vores efterretningstjeneste har vurderet, at der er nogle personer, der er til fare for statens sikkerhed, og derfor har de anbefalet, at

disse personer bliver administrativt udvist af Danmark. Det er jo det, det handler om.

Jeg synes bare, at man skal gøre sig klart, at hvis man begynder at sige, at de her mennesker, som er blevet vurderet til at være til fare for statens sikkerhed, skal have de samme rettigheder som danske statsborgere, er resultatet bare, at vi så risikerer, at de ikke bliver udvist fra Danmark, og så render der mennesker, som er til fare for den danske stat, rundt i vores samfund. Det er jo det, der er alternativet, og jeg synes, det er foruroligende, at der er nogen, der accepterer det som værende i orden.

Kl. 11:41

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Frank Aaen.

Kl. 11:41

Frank Aaen (EL):

Der er jo ikke nogen, der accepterer det som værende i orden, at terrorister bare går frit rundt. Vi har bare den enkle opfattelse, at hvis nogen er terrorister, skal de for en domstol og idømmes en straf. Det er jo hr. Martin Henriksen, der er ude på et skråplan, når han siger, at hvis politiet mener, at et menneske har begået voldtægt, tyveri eller drab, og måske ikke er dansk statsborger, så kan vedkommende bare idømmes en straf, herunder den straf at blive smidt ud af landet og forsvinde fra sin familie. Det jo bare derfor, jeg spørger helt enkelt: Er det ikke sådan, at det helt universelt for alle mennesker gælder, at de ikke kan idømmes en straf, uden at det er sket ved en uafhængig domstol, for ellers er vi ude på et skråplan?

Kl. 11:42

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 11:42

Martin Henriksen (DF):

Jamen hr. Frank Aaen blander tingene sammen, og det er jo ikke første gang, så derfor kommer det ikke bag på nogen. Men der er ikke tale om et skyldsspørgsmål – skyldig eller ikke skyldig. Det er ikke det, vi diskuterer her i dag. Det, der er tale om, er, at der er nogle folk, der er blevet vurderet til at være til fare for statens sikkerhed, og det er altså ikke at sammenligne med, at nogen er blevet dømt efter en voldsparagraf eller noget andet. Det er simpelt hen ikke det samme. Selv om vi kan være enige om, at det at blive dømt efter en voldsparagraf kan være meget alvorligt, er det her altså noget, der så at sige er større, fordi det vedrører statens sikkerhed, og